

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת

01 ינואר 2012

תז"ע 1881-06-09 מדינת ישראל נ'

במני כב' השופטת דלית שרון-גרין

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם

1
2
3
4
5
6
7
8
9

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד ניצן בלולו
הנאשם: בנצמו

הכרעת דין

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

החלטתי לזכות את הנאשם.

1. תמצית האישום

לביהמ"ש הוגש כתב אישום, לפיו יוחסה לנאשם עבירה של נהיגה בשכרות בכך שנהג מחוץ
חלוקים לכיוון מעגן ביום 29.04.09 בשעה 16:10 ונמדד בגופו ריכוז של 370 מיקרוגרם לליטר
אוויר נושף. ביום 31.1.10 השיבה החגנה לכתב האישום וטענה "הנאשם כופר בעובדות כתב
האישום, כופר בחוקיות ותקינות מכשיר הנישוף, בתוכן הפלטים המופקים ממנו ובתקינות
בדיקת הכיול. כמו כן, כופרים בשעה". שמיעת הראיות נקבעה, לבסוף, ליום 17.11.11.

2. פרשת התביעה

מטעם התביעה העידו שתי עדות: גבי עינב סויסה (להלן "גבי סויסה") ורס"ל ברטל אשר (להלן
"השוטרת ברטל").

3.

השוטרת ברטל העידה בחקירה ראשית בלבד, שהסתיימה בהצהרתה שהיא משרתת במשטרה
שלוש שנים וחצי, המוצגים שערכה, הוגשו בהסכמת הצדדים: הזמנה לדין (ת/5), דו"ח פעולה
באכיפת נהג בשכרות (ת/6) דו"ח העיכוב (ת/7), כפי שיפורט להלן. הנאשם אף חתם על גבי
המוצגים האלו.

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת

01 ינואר 2012

תתי"ע 1881-06-09 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 עפ"י הרשום בת/5 בנסיבות המקרה רכבו של הנאשם נצרך "לביקורת שגרית" בשעה 16:10.
2 מכיוון שהשוטרת ברטל הריחה מפיו של הנאשם ריח אלכוהול, היא ערכה לו בדיקת נשיפון.
3 שהצביעה על אינדיקציה לשכרות. בשלב זה, הודיעה לנאשם כי אסור לו לאכול, לשתות, להקיא
4 ולנשן במשך 15 דקות ועד לביצוע בדיקת הינשוף, וכך אכן היה בעוד שהנאשם שהחזיק
5 השגתה. במשך זמן זה היא ביצעה לנאשם בדיקת מאפיינים ולאחר מכן העבירה את הנאשם
6 לב" סויסה, שערכה לנאשם בדיקת נשיפה בינשוף, לפיה נמדד בגופו ריכוז של 370 מיקרוגרם
7 בדוגמא של ליטר אויר נשוף. עוד נרשם, כי רפ"ק נמרוד בכור פסל את רישיונו של הנאשם
8 והשבית את רכבו למשך 30 וחברו של הנאשם הגיע למקום ואסף את הנאשם. תגובתו של
9 הנאשם בת/5 "שתיתי בבוקר בירה. אני נורא מצטער וזה לא יקרה שוב". מת/6 עולה כי בשיחה
10 הראשונית הודה הנאשם ששתה "3-4 בירות" בבוקר. ריח "חזק" של אלכוהול שנדף מפיו
11 הצביע על חשד לשכרות, על אף שהופעתו חיתה מסודרת ובהתנהגותו הגיב לעניין. הנאשם לא
12 אכל, לא שתה, לא עישן ולא הקיא במשך 15 דקות שבמהלכן היה נתון תחת השגחתה של
13 השוטרת ברטל. הנאשם עמד בהצלחה במבחני הביצוע של בדיקת המאפיינים, חלק מת/6. בין
14 היתר, הצליח במבחן הבאת האצבע אל האף, אם כי נרשם ביצע זאת "בצורה איטית". לפיכך,
15 קבעה השוטרת ברטל כי בהתאם להתרשמותה כללית "לא ניתן לקבוע" אם הנאשם נראה תחת
16 השפעת אלכוהול. לאחר מכן, הוסברה לנאשם מהות בדיקת הינשוף והמשמעות המשפטית של
17 סרב לבצועה. בטופס תחקור החשוד, חלק מת/6, הוסכם חזר על דבריו לענין כמות המשקאות
18 ששתה והזמן בו שתה, כפי שנרשם לאחר מכן על גבי ת/6 וכאשר עומת עם תוצאת בדיקת
19 הינשוף ענה "אני מרגיש בסדר גמור ואם הייתי חושש שאני לא בסדר לא הייתי עולה על
20 הרכב". עוד ציין הנאשם כי נטל "לפני יומיים כדורי הרגעה" וחסיף "... בבדיקת המאפיינים
21 יצאתי תקין".
22

23 גבי סויסה, ערכה לנאשם את בדיקת הינשוף ובאמצעותה הוגשו המוצגים: שני פלטים של
24 בדיקת הינשוף, דו"ח הפעלת ינשוף, דוח על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף, בדיקת הכיול של
25 הינשוף. המוצגים התקבלו וסומנו ת/1 - ת/4, בהתאמה. העדה אישרה כי המוצגים הניל נערכו
26 על ידה, היא אישרה את תוכנם ואת חתימתה על נביהם. בשלב זה, התנגד הסנגור להגשת פלטי
27 הינשוף (ת/1) וכן להגשת פלט כיול הינשוף (ת/4), משום שלטענתו העדה לא ערכה את
28 המסמכים, שכן הם מופקים על ידי מכשיר הינשוף. התביעה השיבה, כי העדה ערכה רישומים
29 על גבי המסמכים ועל כן, יש לקבלם באמצעותה. המסמכים התקבלו ונקבע כי משקלם יקבע
30 בעת הכרעת הדין (ראו להלן).
31

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת

01 ינואר 2012

תז"ע 09-06-1881 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 5 בחקירתה הנגדית, השיבה גבי סויסה לשאלת הסנגור אם הנאשם התנהג כשיכור ועמדה כי היא
 2 לא זוכרת את מהלך הארוע בכללותו, בעוד שהיא "עובדת עפ"י מכשיר ינשוף ועפ"י התוצאה"
 3 (עמ' 3 שי 27). עוד אישרה העדה, את טענת ההגנה, לפיה היא אינה מומחית לעניין התכונות
 4 הטכניות של הינשוף, אלא היא מפעילה את המכשיר בלבד. לשאלת הסנגור לעניין תוצאות
 5 בדיקת הכיול, ענתה העדה: "אני אמורה לעשות בדיקת כיול. אני לא אמורה לחוות דעה
 6 כמומחית על אופן פעולת המכשיר" (עמ' 4 שי 10). העדה אף השיבה, לשאלת ההגנה, כי היא
 7 עובדת בהתאם לנהל המשרד, שמתעדכן מעת לעת. הסנגור הגיש את קובץ הנחלים של מדור
 8 מחשוב טכנולוגי של אגף חתנועה, שקיבל מאגף התנועה לפני מספר שנים, וסומן ל/1. ההגנה
 9 טענה בפני העדה כי קיימת אי התאמה בין הרשום בנ/1 עמ' 6 סעיף ב, מאחר שאם נאסר עליה,
 10 כמפעילת ינשוף, להעיד לעניין התכונות הטכניות של המכשיר, הרי שאין היא יכולה להעיד אף
 11 על תקינות המכשיר בעת הפעלתו על אף שעפ"י ל/1 היא רשאית להעיד לעניין זה. העדה
 12 הסבירה כי כאשר יש תקלה בבדיקת הכיול, היא לא עובדת עם המכשיר.
 13 העדה ענתה לשאלותיה הרבות של ההגנה לעניין תקלות אפשריות שונות במכשיר הינשוף,
 14 ולאופן כיול המכשיר בטרם הפעלתו.
 15 העדה אישרה כי לא בדקה אישית את תכולת מיכל הכיול. לטענתה, סמכה על הממונים עליה
 16 לעניין הבדיקה התקופתית, שעל מכשיר הינשוף לעבור.
 17 כמאמר מוסגר יצויין, כי אישור לגבי הבדיקה התקופתית – לא הוגש ע"י התביעה.
 18 הסנגור הציג לעדה "חוברת מדריך הפעלת ינשוף", שאותה לא הכירה ושלא עבדה לפיה, אשר
 19 סומנה ל/2. עוד הכחישה גבי סויסה את טענת הסניגור, לפיה בימת"א גליל, יחידתה בנת הארוע
 20 ובמשך ארבע שנים וחצי, תלוי על הקיר העדך של מיכל הגו.
 21
- 6 **פרשת ההגנה**
 22 ההגנה בחרה שלא להעיד את הנאשם.
 23
- 7 **סיכומי הצדדים**
 24 המאשימה סיכמה את טענותיה בע"פ.
 25 הסניגור ביקש להגיש את סיכומיו בכתב תוך 30 יום. מערתתי לבקשתו, אך סיכומיו לא הוגשו
 26 עד היום.
 27
 28
 29
 30
 31

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת

01 ינואר 2012

תת"ע 09-06-1881 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1 דיון בראיות והכרעה 8
- 2 בהתאם לפסיקה המחייבת, ניתן ללמוד על שכרותו של נהג הן מראיות מדעיות והן מראיות
- 3 שאינן מדעיות.
- 4
- 5 ראיות מדעיות 9
- 6 מעדותה של גבי סויסה, שהפעילה את מכשיר הינשוף בעת הארוע, התרשמתי כי היא ביצעה את
- 7 עבודתה במיומנות וכמקצועיות רבה. אין זה מתפקידה להשיב על שאלות בעניין התכונות
- 8 הטכניות של מכשיר הינשוף, שעליהן משאלה רבות. על כן, אני מעניקה לעדותה את מלוא
- 9 המשקל הראייתי.
- 10
- 11 לעניין הכיול, גבי סויסה אכן ביצעה עפ"י ת/4 בדיקת כיול למכשיר שסימונו ARWH-0108,
- 12 הוא המכשיר בו בוצעה בדיקת הנשיפה לאשם. את בדיקת הכיול ערכה מול בלון שריכוז
- 13 האלכוהול בו, עפ"י ת/4, היה 345 מיקרוגרם לליטר. ואולם, לא הובאה כל ראיה המוכיחה את
- 14 ערך הבלון מולו בוצעה בדיקת הכיול.
- 15
- 16 על כן, למרות שהענקתי לעדותה של גבי סויסה את מלוא המשקל הראייתי, משלא הוכח כי
- 17 מכשיר הינשוף, שבאמצעותו נבדק הנאשם, כויל כדרש, לא ניתן להסתמך על תוצאות בדיקת
- 18 הינשוף, כפי שהן מופיעות על גבי הפלט ת/1.
- 19 ראוי לציין כי מאחר שקבעתי כי לא ניתן להסתמך על בדיקת הינשוף בתיק זה לשם קביעת
- 20 שכרותו של הנאשם, ממילא מתייתר הצורך בדיון בשאלת משקלם הראייתי של פלטי הינשוף
- 21 (ת/1).
- 22
- 23 על כן, בהסתמך על בדיקת הינשוף לא ניתן לקבוע כי הנאשם היה שיכור.
- 24
- 25 ראיות שאינן מדעיות 10
- 26 עפ"י הפסיקה המחייבת, ניתן לקבוע את שכרותו של אדם גם על בסיס בדיקה שאינה מדעית,
- 27 כגון מבחני הביצוע. בעניינינו, הנאשם עבר את מבחני הביצוע בהצלחה עת עמד יציב, הלך על קו
- 28 ישר באופן יציב ואף הצליח במבחן הבאת האצבע אל האף. ריח אלכוהול שנדף מפיו של
- 29 הנאשם, חזק ככל שיהיה, איננו יכול, כשלעצמו, להוות בסיס להרשעה ולו בעבירה של נהיגה
- 30 תחת השפעת משקאות משכרים. השוטרת ברטל ציינה כי עפ"י התרשמותה "לא ניתן לקבוע"
- 31 אם הנאשם נתון תחת השפעת אלכוהול. הנאשם אמנם חודה כי שתה בירה, הגם שמסר כמויות

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת

01 ינואר 2012

מדינת ישראל נ"י [Redacted]

1 שונות של משקח (ת/5 לעומת ת/6), אך טען ששתה בשעות הבוקר בעוד שהבדיקה נערכה לאחר
 2 השעה 16:15. עצם העובדה שהאשם שונה אלכוהול בשלב כלשהו עובר לבדיקה, אין בה כדי
 3 להוכיח את עובדות כתב האישום.
 4
 5 לפיכך, אף על בסיס הראיות שאינן מדעיות, לא ניתן לקבוע כי האשם היה שיכור או נתון תחת
 6 השפעת משקאות משכרים בנת שנבדק.
 7

הכרעה

8
 9 נוכח האמור לעיל, אני קובעת כי התביעה לא הצליחה להוכיח כי האשם נהג בשכרות ואף לא
 10 תחת השפעת משקאות משכרים. על כן, כאמור, הולטת לזכות את האשם.

11
12
13 ניתנה והודעה היום ר' טבת תשע"ב, 01/01/2012 במעמד הנוכחים.

דלית שרון-גריני, שופטת

14
15 עריכת המסמך : אפרת גור

16
17
18
19
20 הוקלד על ידי : אפרת גור